

Uit de kunst

‘Jij komt er wel, jij durft!’

Gert Wentzel schildert graag oude, soms vergane auto's en autoraaces uit voorbije tijden. ‘Oude auto's hebben een ziel en het is aan de kunstenaar om dat te laten zien’

Gert begon relatief laat met schilderen. In 2012 nam hij les bij de Nunspeetse kunstschilder Koos Baas. Dat hij daar belandde was min of meer bij toeval. Zijn dochter schilderde bij Baas en zei: ‘Ga maar eens met me mee!’, dat deed hij en daar is hij gebleven tot Corona kwam en ze moesten stoppen met de lessen. Koos Baas was toen al negentig jaar en heeft het daarna ook niet meer opgepakt. Gert: ‘Van Koos heb

bussen verf. Maar wie weet, komt het er ooit nog van. De graffiti afbeelding die ik op het schilderij van mijn dochter heb geschilderd is fantasie, dat heb ik samen met mijn dochter bedacht.’ Het resultaat is er wel naar: het is een prachtig schilderij geworden.

Marinus Heijnes

Kunst zit in de familie van de vrouw van Gert. In hun huis hangt een schil-

ik leren kijken. Als je goed kijkt zie je ook meer: vorm, kleur, diepte, details waar je anders overheen kijkt. Koos was erg stimulerend en zei ‘Jij komt er wel, jij durft’ en dat is ook zo. Want ik ben nieuwsgierig. Ik wil niet graag herhalen wat ik al eerder heb gedaan. Auto's vind ik wel heel bijzonder. Ze hebben een ziel en het is aan de kunstenaar om dat vast te leggen. Ergens op de grens tussen Zweden en Noorwegen kwam ik een verlaten wagenpark tegen. Auto's stonden daar overwoekerd door de natuur, door bomen en planten. Ik heb daar tot nu toe één schilderij van gemaakt.’ Gert schildert ook herinne-

derij van haar grootvader, de bijna vergeten impressionistische schilder Marinus Heijnes. Door veel naar dat schilderij te kijken leerde Gert ook over schilderkunst. Het schilderij heeft hij op verzoek van zijn dochter nageschilderd: ‘Dat was knap ingewikkeld, want je moet dan zoeken naar het antwoord op de vraag hoe Heijnes dat schilderij heeft gemaakt. Uiteindelijk is het wel gelukt om het na te maken. In elk geval was mijn dochter er heel blij mee.’ Exponeren doet hij nog niet zo lang. ‘Het is pas sinds een beperkt aantal jaren dat ik mijn werk durf te laten zien. Hoe langer je schildert, hoe kri-

ringen aan reizen: ‘Als je dat doet dan beleef je de reis nog een keer. Maar ik schilder steeds minder van foto's.’ Hij heeft een prachtig schilderij gemaakt van zijn dochter die voor een muur met graffiti staat. Gert vertelt met een twinkeling in zijn ogen: ‘Toen ik dat schilderij op een website geplaatst wilde hebben werd het afgewezen omdat de beheerder dacht dat het een foto was. Het schilderen van de bakstenen muur was een hele klus, want dat moest wel levensecht zijn. Ik heb allerlei muren met graffiti bekeken en gefotografeerd om te leren bakstenen natuurgetrouw te schilderen. Ik zou ook best eens graffiti willen maken, het is een heel andere tak van sport om te werken met spuit-

tischer je op je eigen werk wordt.’ Hij wijst naar een schilderij van surfers op zee bij een ondergaande zon: ‘Kijk, dat schilderij heb ik nageschilderd van een foto. In vergelijking met de foto klopte het wel, maar als ik er nu zo naar kijk klopt het niet. Het licht van de zon moet veel meer een lichte lijn naar de kijker toe hebben en de zee aan weerskanten moet veel donkerder geschilderd worden.’ Hij pakt een ander schilderij van twee Afrikaanse woestijnangers: ‘Dit schilderij wilde ik eigenlijk niet meenemen naar mijn eerste expositie in het dorpshuis in Vierhouten, maar mijn vrouw zei ‘Doe toch maar...’ en toen heb ik het wel opgehangen. Tot mijn verbazing zei een bezoeker dat hij dat

nou juist het mooiste schilderij vond. Het is dus mijn eigen oordeel, niet per sé dat van een ander.’

Winterlicht

Gert is sinds 2020 lid van de Kunstkring en is daar ook penningmeester van geworden. De club zoekt steeds tijdelijke locaties om te exposeren, bijvoorbeeld in leegstaande winkels. Zes of zeven keer per jaar houden ze dan een kleine tentoonstelling. In december organiseren ze samen met Nunspeet uit de Kunst het zogenaamde Winterlicht: kunst in allerlei winkels en in de straten van Nunspeet. Dit jaar zijn er al vijftig winkels die meedoen. De bedoeling is om kunst zowel in de etalages te exposeren als in de winkels. Kunstenaars kunnen zich bij de Kunstkring aanmelden om mee te doen. Ze mogen wel een voorkeur voor een winkel kenbaar maken, maar de organisatoren wijzen uiteindelijk de winkels toe aan de aangemelde kunstenaars.

Streetart

Met enthousiasme vertelt Gert dat hij samen met anderen binnenkort een schilderij op een grote gevel in Nunspeet mag maken. De gemeente en de betrokken wethouder buigen zich nog over dit initiatief. Het is natuurlijk mooi als in Nunspeet de schilderkunst via Streetart een openbare plek krijgt. In zijn atelier staan enkele miniatuurschilderijtjes die hij heeft gemaakt om te verkopen tijdens exposities. ‘Ik word er heel enthousiast van, heb zoveel ideeën, maar te weinig tijd.’ Dat laatste heeft alles te maken met zijn werk: hij vult zijn werkdagen als accountant en zijn vrije tijd met schilderwerk. ‘Af en toe zet ik een schilderij langere tijd in de woonkamer omdat ik vind dat er nog iets mee moet gebeuren. Dat betekent dat ik het aanpas, bijvoorbeeld door de kleuren dieper of lichter te maken.’ Heel soms schildert hij een schilderij uit zijn vroege periode opnieuw. ‘In technisch opzicht heb ik heel veel geleerd en dan kan ik een tweede keer zo'n schilderij veel beter maken.’ Als voorbeeld heeft hij een schilderij van New York opnieuw geschilderd. Dat staat nu nog in het gemeentehuis geëxposeerd.

